

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 23 augustus 2024

CBE/

Zaaknummer 2024.228

UITSpraak van de voorzitter van het College van Beroep voor de Examens (hierna: het CBE) inzake het beroep van _____, woonachtig _____, hierna te noemen: appellant, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculty of Law (FL) van de Universiteit Maastricht (hierna te noemen: de commissie) van 17 mei 2024, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij beroepschrift van 13 juni 2024 tekent _____ namens appellant beroep aan tegen het besluit van de commissie van 17 mei 2024. Dit besluit houdt in het opleggen van een sanctie als gevolg van door de commissie geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law (hierna: bestreden besluit). De commissie legt daaraan ten grondslag dat de geconstateerde fraude zou hebben bestaan uit intentionele (digitale) deelname aan het bespreken van de tentamenstof van de midterm gedurende het tijdslot waarin de midterm kon worden afgelegd. De opgelegde sanctie bestaat uit de ongeldigverklaring van zowel de midterm als het examen behorend bij het eerstejaars bachelorvak International and European Law, het opleggen van een formele waarschuwing en uitsluiting van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het examen gedurende collegejaar 2023-2024. In het beroepschrift verzoekt appellant bij het CBE om een voorlopige voorziening.
2. Gelet op het feit dat meerdere studenten eenzelfde verzoek om een voorlopige voorziening bij het CBE hebben ingediend, waarbij het vergelijkbare – maar op punten verschillende – gevallen betreft en het bestreden besluit een vergelijkbaar besluit betreft, heeft het CBE ervoor gekozen de vijf ontvangen verzoeken gevoegd tijdens één zitting te behandelen. Het CBE stelt nadien vijf afzonderlijke uitspraken op.
3. Bij e-mailbericht van 7 juni 2024 heeft de commissie een wrakingsverzoek ingediend bij het CBE, met betrekking tot het beoogd voorzitterschap van _____ tijdens de mondelinge behandeling van de verzoeken tot een voorlopige voorziening op 10 juni 2024. De wrakingskamer, bestaande uit _____ en _____, die zich op 10 juni 2024 over dit verzoek heeft gebogen, heeft tot afwijzing daarvan beslist.
4. Het verzoek om een voorlopige voorziening is ter zitting behandeld door de voorzitter van het CBE, _____, op 10 juni 2024. Namens verzoeker is zijn gemachtigde, _____, ter zitting verschenen. Namens de commissie zijn _____ (_____) en _____ (_____) verschenen.
5. Bij e-mailbericht van 11 juni 2024 heeft het CBE gemachtigde en de commissie geïnformeerd over de getroffen voorlopige voorziening en de deelnamemogelijkheid – onder couvert – aan de herkansingen van het vak International and European Law. Tevens informeert het CBE dat een gemotiveerd besluit voor het einde van de week zal volgen. Als voorlopige voorziening is toegewezen dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit gedeeltelijk zijn geschorst – namelijk ten aanzien van de uitsluiting tot deelname aan de herkansing van de midterm en het tentamen van het vak International and European Law – tot de eerste dag volgend op de dag dat appellant het dictum is medegedeeld van de uitkomst van de bodemprocedure dan wel de dag dat partijen tot een schikking gekomen zijn en het beroep dientengevolge is ingetrokken.

Meer concreet betekent dit dat appellant in de gelegenheid is gesteld deel te nemen aan de midterm en de herkansing van het vak International and European Law, te organiseren in juni 2024, hangende de bodemprocedure.

6. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 worden het gemotiveerde besluit, het gespreksverslag en de beslissing op het wrakingsverzoek door het CBE aan gemachtigde en de commissie toegezonden.
7. Bij e-mailbericht van 4 juli 2024 zendt gemachtigde het aanvullend beroepschrift aan het SSC.
8. Bij e-mailbericht van 4 juli 2024 zendt het CBE het aanvullend beroepschrift naar de commissie.
9. Bij e-mailbericht van 4 juli 2024 informeert het CBE gemachtigde over de datum van de hoorzitting. Tevens informeert het CBE gemachtigde over doorzending van het aanvullend beroepschrift aan de betreffende commissie.
10. Bij e-mailbericht van 8 juli 2024 verzoekt de commissie het CBE data door te geven betreffende de schikking, het verweer en de zitting.
11. Bij e-mailbericht van 8 juli 2024 informeert het CBE de commissie over de datum van de hoorzitting. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 25 juli 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking, merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 19 of 20 augustus 2024 en dat dientengevolge uiterlijk op 5 augustus 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
12. Bij e-mailbericht van 11 juli 2024 bevestigt de commissie aan het CBE het ontvangst van het beroepschrift. Tevens informeert de commissie het CBE dat zij geen mogelijkheid ziet voor een schikkingsgesprek voordat het zomerreces aanvangt.
13. Bij e-mailbericht van 17 juli 2024 verzoekt het CBE de commissie haar te voorzien van aanvullende informatie om het verzoek tot uitstel van de schikkingstermijn te kunnen beoordelen.
14. Bij e-mailbericht van 19 juli 2024 wordt door de commissie het verweerschrift verstrekt aan het CBE.
15. Bij e-mailbericht van 22 juli 2024 vraagt gemachtigde het CBE naar de uitnodiging en verdere details omtrent de hoorzitting.
16. Bij e-mailbericht van 23 juli 2024 informeert het CBE gemachtigde over de uitnodiging van de hoorzitting en de datum waarop de zitting zal plaatsvinden.
17. Bij e-mailbericht van 23 juli 2024 informeert de commissie het CBE over een datum van de hoorzitting. Tevens voorziet de commissie het CBE van de aanvullende informatie.
18. Bij e-mailbericht van 26 juli 2024 informeert het CBE appellant over de datum van de zitting en dat het verweerschrift van de commissie zo snel mogelijk zal volgen.
19. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2024 wordt door het CBE het verweerschrift van de commissie verstrekt aan gemachtigde. Tevens informeert het CBE gemachtigde over de datum waarop de zitting zal plaatsvinden.
20. Bij e-mailbericht van 7 augustus 2024 nodigt het CBE gemachtigde en de commissie uit voor de zitting van 19 augustus 2024.

21. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 23 augustus 2024, waarbij appellant en gemachtigde () zijn verschenen. Namens de commissie is (voorzitter examencommissie) verschenen.

BEOORDELING

22. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
23. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Het CBE stelt vast dat het bestreden besluit is genomen op 17 mei 2024 en inhoudt: het opleggen van de onder randnummer 1 genoemde sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law. Het beroepschrift dateert van 13 juni 2024 en is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

24. Appellant voert – samengevat - allereerst aan dat hij zich niet met de bestreden beslissing kan verenigen, omdat sprake is van een onzorgvuldige besluitvorming waarbij de feiten en omstandigheden die aan het bestreden besluit ten grondslag worden gelegd het bestreden besluit en de daarbij behorende sanctie niet kunnen dragen. Appellant betoogt dat zijn aandeel gering was en voortkwam uit onduidelijkheid over de eerste vraag van de midterm, waarvoor de door de universiteit verstrekte opheldering onvoldoende bleek. Hoewel appellant erkent dat hij tijdens de midterm heeft deelgenomen aan communicatie met medestudenten, stelt hij dat dit niet kan worden gekwalificeerd als samenwerking in de zin van fraude. Appellant was in de veronderstelling dat het stellen van vragen ten behoeve van opheldering niet alleen was toegestaan, maar ook noodzakelijk om de midterm naar behoren te kunnen afleggen. De universiteit heeft immers zelf de communicatie over de toets geïnitieerd en in stand gehouden.

Appellant betwist de stelling dat er sprake is van opzet en wijst erop dat de onduidelijkheden rond vraag 1 in de midterm communicatie onder studenten onvermijdelijk maakte. Gezien het feit dat de universiteit zelf met studenten communiceerde gedurende de afnameperiode, was het noodzakelijk dat studenten tijdens de meerdaagse midterm hun telefoon gebruikten. Deze omstandigheden dienen volgens appellant eveneens in de beoordeling van de sanctie te worden meegewogen.

Daarnaast stelt appellant zich op het standpunt dat de door de commissie opgelegde sanctie disproportioneel van aard is, gelet op de (verregaande) gevolgen die de sanctie meebrengt, te weten studievertraging. Appellant benadrukt dat zijn aandeel gering was en dat van fraude slechts sprake kan zijn indien zijn handelen het onmogelijk maakt om een juist oordeel te vellen over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, hetgeen in onderhavig geval niet aan de orde is. Appellant verwijst naar jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waaruit blijkt dat voor een sanctie wegens fraude buiten redelijke twijfel moet vaststaan dat de student daadwerkelijk heeft gefraudeerd, hetgeen niet is aangetoond. Voorts is sprake van een punitieve sanctie, welke moet worden getoetst aan de evenredigheid. Als eerstejaarsstudent zonder eerdere incidenten met de examencommissie, stelt appellant dat er geen expliciete feiten en omstandigheden zijn die de zwaarte van de opgelegde sanctie kunnen rechtvaardigen en dat zijn handelen geen belemmering vormt voor een juiste beoordeling van zijn kennis en vaardigheden. Derhalve is de sanctie onevenredig. Appellant stelt tevens dat de disproportionele sanctie in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel, aangezien studenten zodoende niet vooraf weten welke sancties mogelijk zijn.

Ter zitting benoemt appellant dat hij de herkansing van zowel de midterm als het tentamen heeft gemaakt. Appellant heeft op de datum van de zitting 38 ECTS behaald en zal derhalve een negatief bindend studieadvies ontvangen indien het bestreden besluit in stand blijft.

25. De commissie stelt in haar verweerschrift dat zowel uit artikel 12, eerste lid, onder b, van de Regulations & Guidelines for the ELS Bachelor Programma (revised) (hierna: R&G) volgt dat in onderhavig geval sprake is van fraude als uit de door appellant ondertekende declaration of integrity, waarin expliciet is opgenomen dat samenwerking tijdens de midterm verboden is.

De commissie verwijst naar een screenshot waaruit blijkt dat appellant een bericht heeft gestuurd in de groepschat. Dit bericht bevat de volgende inhoud:

- *"so she has state immunity even though she is on a diplomatic mission according to art. 3 (1)(c) VCDR"*

De commissie voert aan dat het bericht van appellant betrekking heeft op de hoofdkwestie van een vraag van de midterm en appellant derhalve actief deelneemt aan het gesprek omtrent de inhoud van de midterm gedurende de afnameperiode. Appellant wist of behoorde te weten dat deze gedragingen fraude behelzen en dat dit gedrag strijdig is met de getekende declaration of integrity. De commissie voert daarover aan dat daaruit naar haar oordeel volgt dat sprake is van de intentie tot samenwerking, aangezien appellant een bewuste keuze heeft gemaakt tot deelname aan de groepschat om daarin de inhoud van de midterm te bespreken gedurende de periode waarin de midterm kon worden afgelegd door studenten.

Appellant heeft, ondanks het feit dat hij de integriteitsverklaring had ondertekend en was gewaarschuwd voor samenwerking bij fraude, een online discussie heeft gevoerd over de inhoud van de midterm. De commissie voert aan dat daaruit volgt dat sprake is van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G. De standaardsanctie in geval van fraude is ongeldigverklaring van de midterm. Gelet op het feit dat de midterm slechts 15% van de weging van het vak betreft – omdat de commissie de weging heeft bijgesteld van 25% naar 15% –, acht de commissie het onwenselijk dat appellant na geconstateerde fraude het vak nog zou kunnen behalen.

De commissie benoemt voorts dat er lang is overlegd over de opgelegde sanctie en dat in dit kader de volgende lijn is afgesproken:

1. De sanctie mag er niet toe leiden dat appellant geen 40 ECTS meer kan behalen en daardoor een negatief bindend studieadvies krijgt als gevolg van – enkel – het bestreden besluit. De ongeldigverklaring van onderhavige midterm en het examen leidt tot het ontbreken van niet 21 maar 11 ECTS, waardoor appellant nog kan voldoen aan de BSA-norm;
2. Een student die bewust fraudeert in een vak mag het vak niet behalen; en
3. Aangezien in dit geval sprake was van opzet acht de commissie het passend dat appellant naast de ongeldigverklaring van de eerste kans niet mag deelnemen aan beide herkansingen behorend bij het vak International and European Law.

Om voornoemde redenen heeft zij ervoor gekozen een zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, onder a, van de R&G op te leggen, bestaande uit ongeldigverklaring van zowel de eerste kans van de midterm als van het examen dat bij het vak hoort. Gelet op de aanwezigheid van de intentie tot samenwerking acht de commissie het verder passend appellant uit te sluiten van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het examen van desbetreffend vak. De commissie geeft daarbij ter verduidelijking aan dat artikel 15, derde lid, van de R&G geen cumulatieve maar een alternatieve opsomming betreft, reden waarom intentie tot samenwerking voldoende is om een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie op te leggen. Hoewel samenwerking tussen studenten doorgaans wordt gestimuleerd, wijst de commissie erop dat in dit geval sprake was van een individuele midterm, waarvoor afwijkende regels gelden.

26. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

In artikel 31, eerste lid, van de EER 2023/2024 European Law School bachelor's programme (hierna: EER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 31, zesde lid, van de EER bepaalt dat in de R&G nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van de artikelen 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 31, zesde lid, van de EER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&G. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&G worden voornoemd WHW-artikel en EER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12 van de R&G is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge eerste lid, onder b van dit artikel kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student een andere student zonder toestemming daartoe van een surveillant, examinerator of lid van de examencommissie met een andere student heeft gecommuniceerd of geprobeerd te communiceren. Dit kan ook het geval zijn als documenten zodanig zijn uitgewisseld en becommentarieerd dat het onmogelijk is vast te stellen welke kennis van welke persoon afkomstig is. Daarbij houdt de examencommissie rekening met de aanwijzingen van de examinerator met betrekking tot het maken van de opdracht en de mate van medewerking en overleg dat is toegestaan.

Ter uitvoering van het voornoemde zijn de aanwijzingen waarnaar artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G verwijst, uitgewerkt in de declaration of integrity die studenten dienen te ondertekenen voorafgaand aan deelname van de midterm. Daarin is het volgende opgenomen:

'I [name] hereby certify that the assignment handed in by me was made by myself in accordance with the rules in force for this assignment.

These rules include at least the following:

(...)

c. during the time windows set for preparing and handing in the assignment, I did not communicate with others – irrespective of means or channels of communication – on the assignment in any way, shape or form.

(...)

I fully realise that if I do not adhere to these rules, I violate the code of conduct and commit fraud as defined in the education and exam regulations. I take full responsibility for this non-adherence including facing the consequences indicated in both the code of conduct and the education and exam regulations."

Appellant heeft deze 'declaration of integrity' ondertekend.

Het is volgens vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling bestuursrechtspraak aan de examencommissie om bij het opleggen van een sanctie te bewijzen dat in een concreet geval een overtreding heeft plaatsgevonden. De Afdeling hanteert daarbij de maatstaf dat feiten en omstandigheden de conclusie moeten kunnen dragen dat een student een overtreding heeft begaan. Het moet bovendien buiten redelijke twijfel komen vast te staan dat de betrokken

student heeft gefraudeerd. In geval van twijfel moet de examencommissie aan de student het voordeel van de twijfel gunnen. Dit zou volgens de Afdeling volgen uit artikel 6 EVRM (zie daarvoor ECLI:NL:RVS:2023:2963). Uit vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling volgt verder dat opzet niet is vereist voor het voldoen aan het fraudebegrip zoals bedoeld in de van toepassing zijnde regelgeving (zie daarvoor bijvoorbeeld CBHO 2015/247.5).

Het CBE stelt vast dat in het onderhavige dossier door appellant niet wordt ontkend dat hij heeft deelgenomen aan de groepschat en dat hij daarin een bericht heeft gestuurd.

Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij bevestigend. Het CBE is van oordeel dat appellant wist of behoorde te weten dat het niet is toegestaan om tijdens de periode waarin de midterm kon worden afgelegd, niet gecommuniceerd mocht worden met medestudenten, via welke weg dan ook. Gelet op de inhoud van het bericht dat appellant heeft gestuurd in de groepschat, waarvan hij niet heeft betwist dat deze betrekking heeft op de inhoud van de midterm, is de commissie er naar het oordeel van het CBE in geslaagd te voldoen aan de bewijslast voor het aantonen van fraude. Daarmee heeft appellant in strijd met artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G gehandeld. Uit artikel 15, eerste lid, onder a, van de R&G volgt dat de commissie in geval van vaststelling van fraude een standaardsanctie oplegt. Deze sanctie betreft de ongeldigverklaring van het tentamen (te weten de midterm) en het tentamen, en het opleggen van een formele waarschuwing.

Vervolgens toetst het CBE aan de vervolgvraag, te weten of daarnaast ook kan worden gesproken van (vertaald) intentie tot frauduleus handelen, zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, van de R&G, die een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie rechtvaardigt. Die zwaardere sanctie bestaat in dit geval uit de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024. Deze vervolgvraag beantwoordt het CBE ontkennend.

Gelet op artikel 7.12b WHW, gelezen in samenhang met artikelen 12, eerste lid onder b, en artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, van de R&G, heeft de commissie de bevoegdheid om het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig te verklaren en een sanctie zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, van de R&G op te leggen, in geval van fraude bestaande uit intentioneel frauduleus handelen. Naar aanleiding van de in het geding zijnde stukken en het verhandelde ter zitting, komt het CBE tot de conclusie dat de commissie niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. In hetgeen appellant heeft aangevoerd, ziet het CBE voldoende aanknopingspunten om te oordelen dat het bestreden besluit voor wat betreft de zwaardere sanctie, te weten de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen in strijd met de geldende regelgeving tot stand is gekomen. Hoewel het CBE vaststelt dat sprake is van intentionele deelname aan de groepschat is het CBE niet gebleken van gedragingen van appellant die de conclusie kunnen dragen dat sprake is van *intentioneel frauduleus handelen* in de zin van artikel 15, derde lid, onder a, van de R&G.

Het is het CBE niet gebleken dat appellant met het sturen van dit beknopte bericht daadwerkelijk de *intentie* had om frauduleus te handelen. De commissie heeft daartoe geen overtuigend bewijs geleverd en evenmin aangevoerd dat de inhoud van het door appellant gestuurde bericht overeenkomt met (een deel van) de inhoud van de midterm van appellant, hetgeen in zekere mate had kunnen bijdragen aan het aantonen van voornoemde *intentie*. Hoewel van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G naar het oordeel van het CBE kan worden gesproken, is daarmee de *intentie* tot frauduleus handelen nog niet gegeven.

Het CBE volgt appellant in zijn stellingen, inhoudende dat de inhoud van zijn bericht van onschuldige en beknopte aard is en met name dat hij niet de intentie heeft gehad tot *frauduleuze*

communicatie met anderen ten aanzien van de inhoud van de midterm. Appellant heeft enkel een korte bericht gestuurd in de groepschat, dat niet de bedoeling had bij te dragen aan de inhoud van de midterm die hij heeft ingediend. De commissie is derhalve niet geslaagd in haar bewijslast ten aanzien van *intentioneel frauduleus handelen* met betrekking tot de midterm. Om van intentioneel frauduleus handelen in de zin van artikel 15, derde lid, onder a, van de R&G te kunnen spreken is meer nodig dan 'enkel' overtreding van het verbod om met anderen te communiceren over de inhoud van de midterm.

CONCLUSIE

27. Het voorgaande leidt ertoe dat het bestreden besluit van 17 mei 2024 niet in zijn geheel stand kan houden. Het CBE is van oordeel dat het beroep van appellant gedeeltelijk gegrond is.

WAT BETEKENT DIT VOOR APPELLANT?

28. Met deze uitspraak komen de aan appellant opgelegde maatregelen gedeeltelijk te vervallen. Dit betekent dat de ongeldigverklaring van de midterm en het tentamen in stand blijft, net als de formele waarschuwing. De uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komen te vervallen.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 17 mei 2024 van de commissie gedeeltelijk, namelijk voor zover het besluit ziet op de zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, juncto derde lid, onder a van de R&G;
- III. bepaalt dat de ongeldigverklaringen van de midterm en het tentamen, net als de formele waarschuwing in stand blijven;
- IV. bepaalt dat de uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen;
- V. veroordeelt de commissie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het administratief beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 1.248,- geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; en
- VI. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 23 augustus 2024.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

i.o.

Voor eensluidend afschrift,

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden. Het griffierecht bedraagt 51 Euro. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken